

Joined To HaShem Newsletter

Mike Clayton

Torah Commentary
Emor"" (Speak)
Leviticus 21:1-24:23
Ezekiel 44:15-31
Matthew 5:38-42

The Little Things

The Book of Leviticus is mainly devoted to the subject of what is clean and what is not clean. Simply put, we should strive to live our lives pursuing that which Yah calls clean and stay away from what He calls unclean. In doing so, it is not only so we can live a life of blessing and closeness to Him, but so we may also show His character to others.

In this Torah portion His name, YHVH, is used 81 times. I find it interesting that it is this Torah portion which gives us the summary of instructions for His Feasts. Are our observances of His Feasts reflecting the character of His name?

It is also in this portion we find the word profane used 12 times. Webster defines the word profane as "irreverence for that which is sacred." Strong's has many definitions, one of which is to "make common." Just how set apart is His name in our lives, our is it a common thing?

So could we tie this all together and consider that how we view His Feasts has something to do with how we view Him?

For many of us, trees and eggs are distant memories. We can pat ourselves on the back that we no longer take part in "Those unclean things." Is it possible for us to begin to do the right thing for the wrong reason and in the end be just as unclean as we were before?

We are currently in the midst of the Counting of the Omer. Though we do not have a place in Jerusalem to take an offering to and do our daily counting, scripture still tells us to count. How we do so may be as simple as acknowledging a number or adding scripture readings and prayer. Question is, how important is the counting to us? Is it something we are looking forward to every day or something that

Torah Commentaar
Emor"" (Spreek)
Leviticus 21:1-24:23
Ezechiël 44:15-31
Mattheüs 5:38-42

De Kleine Dingen

Het boek Leviticus is vooral gewijd aan het onderwerp van wat rein/geschikt is en wat niet rein/geschikt is. Simpel gezegd moeten we leven in het streven naar datgene wat Yah rein noemt en wegblijven van wat Hij onrein noemt. Daardoor kunnen we niet alleen een leven van zegening en nabijheid tot Hem leiden, maar kunnen we ook Zijn karakter aan anderen tonen.

In dit Torah gedeelte wordt Zijn naam, YHVH, 81 keer gebruikt. Ik vind het interessant dat het dit Torah-gedeelte is dat ons de samenvatting aan instructies voor Zijn Feesten geeft. Is ons beleven van Zijn Feesten een afspiegeling van het karakter van Zijn naam?

Het is ook in dit gedeelte dat we 12 keer het woord profaan vinden. Webster definieert het woord profaan als "oneerbiedigheid met betrekking tot wat heilig is". Strong heeft vele definities, waarvan één is het "gewoon maken". Hoe apart is zijn naam in ons leven, is het een gewoon iets?

Kunnen we dit allemaal bijeenbrengen en dan bedenken dat de manier waarop we Zijn Feesten zien iets te maken heeft met de manier waarop we Hem zien?

Voor velen van ons zijn bomen en eieren verre herinneringen. We kunnen onszelf op de borst kloppen dat we niet meer meedoen aan "Die onreine dingen". Is het misschien mogelijk dat wij het juiste doen om de verkeerde reden en uiteindelijk net zo onrein zijn als we vroeger waren?

We zitten momenteel midden in de telling van de Omer. Hoewel we in Jeruzalem geen offer kunnen brengen en onze dagelijkse telling doen, zegt de Schrift ons nog steeds dat we moeten tellen. Dat doen kan zo simpel zijn als het vaststellen van een getal of een toevoeging van Schriftlezingen en gebeden. De vraag is, hoe belangrijk is het tellen voor ons? Is het iets waar we elke dag naar uitkijken of iets dat een paar dagen

a few days go by and we realize we have forgotten and have to look up which day it is? Are we allowing the counting to become common?

You may be saying "It is just counting. It is not that important." Take a look at Luke 16:10 then consider that statement again.

It is easy for people to put on a show at the "Big Feasts." In the end is it really just a show if we are not being faithful with what we may consider the "Little things?" Can we in fact even profane the "Big Feasts" if we are not being faithful to the "Little things?" These are probing questions which we should stop to consider.

Toward the end of this weeks Torah is an account of a man who utters YHVH in a curse. The account paints an interesting picture for us. First, the word uttered or blasphemed is the Hebrew word naqab which means to pierce or bore. His mother's name was Shlomit (peaceful), the daughter of Debri (my word), of the tribe of Dan (judge). The picture? Imagine an old time scale, which is one of the insignia for Dan. On both sides of the scale are placed the name YHVH. This is actually a picture of His name, judgement and mercy in perfect balance. You and I are the ones who tip the scale in one direction or another by how we treat His Name. We have the ability to tip the scale and bring forth mercy and shalom from His name or we pierce His name and bring the curse of judgement.

Notice one last tidbit. The man who pierced The name. Not only is this man put to death, but his name is not mentioned. He pierced the name of YHVH and his own name was wiped away from the books of history.

Selah (Stop and consider that thought in light of eternity.)

voorbij gaat en we ons dan realiseren dat we het vergeten zijn en dan moeten nakijken welke dag het is? Staan we toe dat het tellen gemeengoed wordt?

Misschien zeg je wel: "Het is alleen maar tellen. Het is niet zo belangrijk. Kijk eens naar Lucas 16:10 en denk dan nog eens na over die uitspraak.

Het is makkelijk veel vertoon te maken bij de "Grote Feesten." Uiteindelijk is het echt alleen maar een show als we niet trouw zijn in wat we als de "kleine dingen" zien? Kunnen we zelfs de "Grote Feesten" ontheiligen als we niet in de "kleine dingen" getrouw zijn? Dit zijn indringende vragen waar we mee moeten stoppen om dat te overwegen.

Deze weken is aan het einde van de Thora een verslag van een man die YHVH als een vloek uitspreekt. Het verslag schetst een interessant beeld voor ons. Het woord dat wordt uitgesproken of gelasterd is het Hebreeuwse woord naqab, wat perforeren of doorboren betekent. De naam van zijn moeder was Shlomit (vreed-zaam), de dochter van Debri (mijn woord), van de stam van Dan (rechter). Het plaatje? Stel je een oude weeg-schaal voor, die een van de insignes voor Dan is. Aan beide zijden van de schaal staat de naam YHVH. Dit is eigenlijk een afbeelding van Zijn naam, oordeel en genade in perfecte balans. Jij en ik zijn degenen die de schaal in een of andere richting doen kantelen door de manier waarop we met Zijn naam omgaan. We hebben het vermogen om de weegschaal te kantelen en uit Zijn naam barmhartigheid en shalom te brengen of we doorsteken Zijn naam en brengen de vloek van het oordeel.

Bemerk nog een laatste kleinigheidje. De man die de naam perforeerde; niet alleen wordt deze man gedood, maar zijn naam wordt niet genoemd. Hij doorboorde de naam van YHVH en zijn eigen naam werd weggevaagd uit de boeken van de geschiedenis.

Selah (Stop en beschouw die gedachte in het licht van de eeuwigheid).